

ЛЮБОВ – це те, що ДІЙСНО має значення

За понад 35 років свого християнського шляху я пройшов різні етапи і зустрів різні групи. Від православних до п'ятидесятників, можу сказати, що бачив майже все. Я однозначно помітив, що дуже рідко хтось відкрито визнає, що володіє лише частиною істини, а інші можуть мати іншу частину. Завжди здається, що МИ маємо ПОВНУ істину, а інші мають її лише частково і лише в тій мірі, в якій вона збігається з нашою! Я також бачив одержимість теологічними питаннями, до такої міри, що багато груп стають ворожими до інших християнських груп з приводу цих питань. Але, брати і сестри, після всіх цих років я можу сказати вам, що ці речі не мають великого значення і, можливо, не мають значення взагалі, порівняно з тим, що дійсно має значення. **А що дійсно має значення, так це любити один одного.** Який сенс мати все правильно з теологічної точки зору, але не мати любові? Яке значення має «вірити» в Бога, але відмовлятися любити своїх ближніх? Як сказав Яків:

Яків 2:19

«Чи віруєш ти, що Бог один? Добре робиш! Та й демони вірують, і тремтять».

Чи віриш ти в Бога? Демони теж вірять в Бога! Це не те, що робить різницю! Я виявив, що різницю робить ЛЮБОВ. Любити один одного – це серце християнства, його суть і ідентичність. Якщо ми усунемо любов, то залишиться лише інша релігія. Так, у цій релігії ти віриш в Бога і Ісуса, але якщо це все, то ми нічим не відрізняємося від демонів. Вони теж вірять!

Як каже апостол Іван:

1 Івана 3:14

«Ми знаємо, що ми перейшли від смерті в життя, бо любимо братів. А хто брата не любить, той залишається в смерті».

Звідки я знаю, що перейшов від смерті до життя? Тільки тому, що колись десь визнав Ісуса своїм Господом? Або тому, що щонеділі ходжу до церкви? Або тому, що дотримуюся всіх постів, які наказує моя конфесія? Або тому, що говорю мовами? Ні, ніщо з цього. **«Ми знаємо, що ми перейшли від смерті в життя, бо любимо братів»**, – каже нам апостол Іван. Любов до братів – ось справжній випробування! Ніщо інше! І Іван продовжує:

1 Івана 3:15-18

«Кожен, хто ненавидить брата свого, той душогуб. А ви знаєте, що жоден душогуб не має вічного життя, що в ньому перебувало б. Ми з того пізнали любов, що душу Свою Він поклав був за нас. І ми мусимо класти душі за братів! А хто має достаток на світі, і бачить брата свого в недостаті, та серце своє зачинає від нього, то як Божа любов пробуває в такому? **Діточки, любімо не словом, ані язиком, але ділом та правдою!**»

Любов – це те, що має значення! Тому ми не повинні прагнути перемогти в суперечці з теологічних чи інших питань. Ми повинні прагнути любити. Бо навіть якщо я правий у своїх теологічних поглядах, але не люблю, я ніщо.

Давайте подивимося, що говорить уривок з 1 Коринтян 13, який ви напевно знаєте. Давайте розглянемо його вірш за віршем і ввібраємо його зміст:

1 Коринтян 13:1

«Коли я говорю мовами людськими й ангольськими, та любови не маю, то став я як мідь та дзвінка або бубон гудячий!»

Деякі конфесії не вірять у говоріння іншими мовами. Інші вірять. Вони конфліктують між собою, наводячи незліченні аргументи «за» і «проти». Припустимо, що я знайшов істину і припустимо, що я говорю мовами людей і ангелів. Припустимо, щоб було зрозуміліше, що я говорю китайською, хоча ніколи не вивчав китайську. Якщо я не маю любові, то що з того? Я ніщо! Нуль! Для Бога я як шматок металу, що видає неприємні звуки. Навіть якщо я творю чудо, говорячи мовою, якої ніколи не вивчав, я великий нуль! А тепер подивимося на це з іншого боку: будь-хто, хто має хоч трохи любові, КРАЩИЙ за мене, який зробив таке чудо. Маленький хлопчик, який поділився своїм обідом з іншим хлопчиком, який не мав обіду, кращий за мене! Чи розумієте ви тепер, що я маю на увазі, що важливо тільки любити один одного, і саме в цій любові ми повинні намагатися перевершити всіх? Перейдемо до вірша 2:

1 Коринтян 13:2

«І коли маю дара пророкувати, і знаю всі таємниці й усе знання, і коли маю всю віру, щоб навіть гори переставляти, та любові не маю, то я ніщо!»

Давайте розберемо цей вірш слово за словом, брати і сестри. Скажімо, я творю чудеса. Я маю таку віру, що можу говорити до гори, і вона відійде! Більше того, я пророк, який знає всі таємниці і все знання. Я можу розповісти вам про ваше минуле і майбутнє, все, що відкрив Бог! Але якщо я не маю любові, я НІЧОГО! Велике нуль! Я найменший у Царстві Божому. Я з тих, хто прийде останнім, а не першим! Жінка, яка змилосердилася над своїм старим хворим сусідом і приготувала йому їжу, нескінченно краща за мене, пророка, чудотворця, того, хто рухає гори! Вона буде серед перших у Царстві, куди я навіть не потраплю! Навіть не потраплю? Так, бо тільки прожита любов'ю віра спасає, а не просто інтелектуальна віра, яку мають навіть демони! Але ви можете сказати: «Та годі, не перебільшуйте.

Той, хто творить такі чудеса, неодмінно потрапить до Царства Божого!». Невже? Давайте запитаємо про це Господа:

Матвія 7:21-23

«Не кожен, хто каже до Мене: Господи, Господи! увійде в Царство Небесне, але той, хто виконує волю Мого Отця, що на небі. **Багато-хто скажуть Мені того дня: Господи, Господи, хіба ми не Ім'ям Твоїм пророкували, хіба не Ім'ям Твоїм демонів ми виганяли, або не Ім'ям Твоїм чуда великі творили?** І їм оголошу Я тоді: Я ніколи не знав вас... Відійдіть від Мене, хто чинить беззаконня!"

Чудеса, пророцтва, говоріння мовами тощо не є ознаками того, що ми перейшли від смерті до життя. Ознакою є виконання волі Божої, а основою цієї волі є любов один до одного. Як сказав Господь:

Матвія 22:35-40

«І спитався один із них, учитель Закону, Його випробовуючи й кажучи: Учителю, котра заповідь найбільша в Законі? Він же промовив йому: Люби Господа Бога свого всім серцем своїм, і всією душею своєю, і всією своєю думкою. Це найбільша й найперша заповідь. А друга однакова з нею: Люби свого ближнього, як самого себе. На двох оцих заповідях увесь Закон і Пророки стоять."

Як Павло каже у своєму посланні до галатів:

Галатів 5:13-14

«Бо ви, браття, на волю покликані, але щоб ваша воля не стала приводом догоджати тілу, а любов'ю служити один одному! Бо весь Закон в одному слові міститься: Люби свого ближнього, як самого себе!»

Любов до Бога і до ближніх – це те, що дійсно має значення. Якщо ми це відкинемо, то залишимося НІЧИМ! Але продовжимо, у наступному вірші 1 Коринтян 13:

1 Коринтян 13:3

«І коли я роздам усі маєтки свої, і коли я віддам своє тіло на спалення, та любові не маю, то пожитку не матиму жадного!»

Очевидно, що тут маються на увазі дії, вчинені без любові та милосердя. Тепер ви можете сказати: «Як я можу роздати все бідним або віддати своє тіло на спалення і не мати любові?» Ну, це можливо. Наприклад, що якби я віддав своє тіло на спалення, знаючи, що мене проголосять «святим» і шануватимуть у наступних поколіннях? А що, якби я роздав своє майно бідним, знаючи, що вони поширять добру новину про мої вчинки і я буду шанований усіма? Або знаючи, що моє ім'я буде викарбувано на камені, щоб покоління бачили і шанували мою пам'ять і мої великі добрі справи? Або якщо я просто зробив би це, щоб викреслити це зі свого списку або думаючи, що таким чином я куплю Божу прихильність? Додамо сюди все інше, що ми можемо вважати великим: наші пости, наші десятини, наше запам'ятовування Біблії або ще щось. Ніщо з цього не допоможе мені, якщо мотивацією не є любов! Єдина мотивація за всім, що я роблю, має бути любов. Якщо я не мотивований любов'ю і тільки любов'ю, то те, що я роблю, не має ніякої цінності. Не забуваймо, що навіть фарисеї давали десятину, і насправді вони давали десятину з усього! Але вони не мали любові! Десятина не мала для них ніякого значення, бо любов була відсутня. А коли любов відсутня, я, незалежно від моїх чудес, віри, пожертв і героїчних вчинків, ніщо!

А ось що таке любов:

1 Коринтян 13:4-13

"Любов довготерпить, любов милосердствує, не заздрить, любов не величається, не надимається, не поводитья нечемно, не шукає тільки свого, не рветься до гніву, не думає лихого, не радіє з неправди, але тішиться правдою, все зносить, вірить у все, сподівається всього, все терпить! Ніколи любов не перестає! Хоч пророцтва й існують, та припиняться, хоч мови існують, замовкнуть, хоч існує знання, та скасується. Бо ми знаємо частинно, і пророкуємо частинно; коли ж досконале настане, тоді зупиниться те, що частинне. Коли я дитиною був, то я говорив, як дитина, як дитина я думав, розумів, як дитина. Коли ж чоловіком я став, то відкинув дитяче. Отож, тепер бачимо ми ніби у дзеркалі, у загадці, але потім обличчям в обличчя; тепер розумію частково, а потім пізнаю, як і пізнаний я. **А тепер залишаються віра, надія, любов, оці три. А найбільша між ними любов!**"

Мої дорогі брати і сестри, найбільше з усього є ЛЮБОВ. Без любові немає християнства. Ми перейшли від смерті до життя, якщо використовувати вислів апостола Івана, якщо ми маємо любов, навіть якщо ми можемо помилятися в багатьох теологічних питаннях. Але якщо ми не любимо, ми все ще перебуваємо у смерті, навіть якщо теологічно ми геніальні і все робимо правильно. Навіть якщо я все роблю правильно з доктринальної точки зору, навіть якщо я пророкую і творю чудеса, навіть якщо я віддам своє тіло на спалення, якщо я не маю любові, я велике кругле нуль. Нехай ця істина проникне в нас, відкиньмо теологічні суперечки і прагнімо до досконалості в тому, що дійсно має значення: ЛЮБОВ.